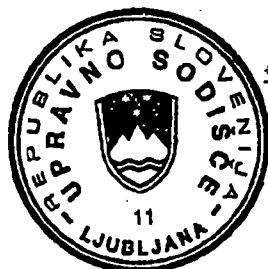

ODLOČBA JE PRAVNOMOČNA
UPRAVNO SODIŠČE RS, LJUBLJANA

I U 1431/2014-16

29. 10. 2014

Podpis pristojne
sodne osebe:

UPRAVNO SODIŠČE
REPUBLIKE SLOVENIJE

SODBA

V IMENU LJUDSTVA

Upravno sodišče Republike Slovenije je v senatu, ki so ga sestavljali višji sodniki mag. Darinka Dekleva Marguč kot predsednica ter mag. Damjan Gantar in Liljana Polanec kot člana,

ob sodelovanju pravosodne svétnice Tine Tratnik kot zapisnikarice,

v upravnem sporu tožeče stranke

zoper toženo stranko: REPUBLIKA SLOVENIJA, ki jo zastopa Informacijski pooblaščenec, Ljubljana,

zaradi dostopa do informacij javnega značaja,

o tožbi tožeče stranke zoper odločbo Informacijskega pooblaščenca št. 090-156/2014/7 z dne 8. 8. 2014,

na seji 29. oktobra 2014

RAZSODILO:

- I. Tožbi se ugodi in se izpodbijana odločba Informacijskega pooblaščenca št. 090-156/2014/7 z dne 8. 8. 2014 v 1. točki izreka odpravi ter se zadeva vrne v tem delu toženi stranki v ponovno odločanje.
- II. Tožena stranka je dolžna povrniti tožeči stranki stroške postopka v višini 15,00 EUR v roku 15 dni, do tedaj brez obresti, po poteku tega roka pa z zakonskimi zamudnimi obrestmi.

OBRAZLOŽITEV

1. Tožena stranka je z izpodbijano odločbo delno ugodila pritožbi tožnice zoper odločbo Medobčinskega inšpektorata Kranj (v nadaljevanju stranka z interesom) ter odredila, da je navedeni organ dolžan tožnici v roku 31 dni od prejema odločbe posredovati fotokopije štirih plačilnih nalogov s tem, da se iz njih prekrije opis dejanskega stanja kot tudi imena, priimki, EMŠO ter naslovi bivališč določenih oseb. V obrazložitvi odločbe navaja, da je tožnica stranko z interesom zaprosila za dostop do informacij javnega značaja in sicer je zahtevala dostop do vseh plačilnih nalogov zaradi nedostojnega vedenja po drugem odstavku 7. člena Zakona o varstvu javnega reda in miru, ki jih je izdala uradna oseba od začetka opravljanja njegove funkcije dalje, še posebej plačilni nalog, ki je bil izdan zaradi nedostojnega vedenja. Zahtevala je tudi dostop do vseh plačilnih nalogov, ki jih je izdal zaradi kršitev določil Odloka o ureditvi in pravilih cestnega prometa, ki jih je zaznal dne 4. 2. 2014. Stranka z interesom je zahtevo zavrnila, zoper odločbo se je tožnica pritožila, drugostopenjski organ je pritožbi ugodil v delu, ki se nanaša na prekrške po Zakonu o varstvu javnega reda in miru ter vrnil v tem delu zadevo v ponovno odločanje, na kar je stranka z interesom v ponovnem postopku ponovno izdala zavrnilno odločbo. Zoper to odločbo se je tožnica ponovno pritožila, drugostopenjski organ pa je pritožbi delno ugodil.
2. Drugostopenjski organ v izpodbijani odločbi med drugim ugotavlja, da stranka z interesom s plačilnimi nalogi razpolaga in da ni izkazana potencialna škoda za izvedbo prekrškovnega postopka, kar sicer predstavlja izjemo po 6. točki prvega odstavka 6. člena Zakona o dostopu do informacij javnega značaja (v nadaljevanju ZDIJZ). Sicer pa je tožena stranka s svojo odločbo tožnici omogočila le delni dostop, kar pomeni, da dejansko stanje posameznega primera tožnici ne bo dostopno. Tako ne bo mogoče določiti niti komu so bili plačilni nalogi izdani niti konkretno dejansko stanje. Iz izreka odločbe pa tudi izhaja, da je treba prekriti varovane osebne podatke.
3. Tožnica v tožbi opisuje potek dotedanjih postopkov, na kar opozarja, da je drugostopenjski organ hkrati navajal, da ni podana izjema po 6. točki prvega odstavka 6. člena ZDIJZ, torej da naj bi razkritje informacije škodovalo izvedbi postopka in je kljub takemu zaključku omogočil tožnici vseeno le delni dostop in sicer tako, da se ne prekrijejo le osebni podatki kršiteljev, kar sploh ni sporno, ampak tudi opis dejanskega stanja, ki ga vsebujejo izdani plačilni nalogi. Taka argumentacija pa je protislovna in brez podlage v ZDIJZ. Tožnica torej odločbi nasprotuje zgolj v tistem delu, kjer se odreja, da se prekrije opis dejanskega stanja v plačilnem nalogu, to pa so ključni podatki plačilnega naloga. V konkretnem primeru ni bilo ugotovljeno, da bi opis dejanskega stanja izkazoval katero od

izjem iz 6. člena ZDIJZ. Tožnica opozarja na to, da je najprej treba ugotoviti, da je določen podatek v dokumentu izjema po 6. členu ZDIJZ in šele potem je dopustna njegova izločitev iz dokumenta. V konkretnem primeru pa tožena stranka najprej ugotavlja, da podatek ne predstavlja izjeme po 6. točki prvega odstavka 6. člena ZDIJZ, potem pa zahtevani podatek vseeno preventivno izloči. Prekrškovni postopek, ki ga je stranka z interesom sprožila proti tožnici, ni v nobeni povezavi z zahtevanimi dokumenti. Ti so bili izdani drugim osebam za druga dejanja in v drugih postopkih, ki so že pravnomočno končani. Razlogi, ki so odločilni za preizkus zakonitosti izpodbijane odločbe, so protislovni, zaradi česar se odločbe ne da preizkusiti. Tožeča stranka predlaga, naj sodišče izpodbijano odločbo v 1. točki izreka odpravi in vrne zadevo toženi stranki v ponoven postopek, zahteva pa tudi povrnitev stroškov postopka, v primeru zamude z zakonskimi zamudnimi obrestmi.

4. Tožena stranka v odgovoru na tožbo opozarja na to, da je zoper isto odločbo sprožen še en upravni spor, kjer je tožeča stranka Medobčinski inšpektorat Kranj in predlaga, da se predmetna postopka združita. Nadalje ponovno poudarja, da v predmetni zadevi ni podana izjema zaradi podatka, ki je bil pridobljen ali sestavljen zaradi kazenskega pregona ali v zvezi z njim ali postopka s prekrški in bi njegovo razkritje škodovalo njegovi izvedbi. Glede neobstoja te izjeme med strankama ni spora. Pač pa je tožena stranka ugotovila, da vsak plačilni nalog vsebuje podroben opis dejanskega stanja, na podlagi katerega bi bili posamezniki lahko določeni oziroma določljivi. Torej gre v tem primeru za varovane osebne podatke. Razen tega je tožnica zahtevala podatke o izdanih plačilnih nalogih konkretni osebi (). Tožena stranka predlaga, naj sodišče tožbo kot neutemeljeno zavrne.
5. Sodišče je v postopek pritegnilo tudi stranko z interesom, ki v odgovoru na tožbo navaja, da tožnica zasleduje svoj lasten interes in če bi dobila zahtevane podatke bi jih lahko uporabila za svojo lastno korist, da bi v postopku o prekršku pred sodiščem dokazovala domnevno konfliktnost redarja na podlagi podatkov o uvedenih postopkih zaradi nedostojnega vedenja. Iz opisov dejanskega stanja bi bilo možno razbrati tudi osebne podatke prijavitelja, priče ali domnevnega storilca. Nadalje stranka z interesom podrobneje pojasnjuje, zakaj se po njenem mnenju tožnica zanima za te podatke. Razkritje zahtevanega plačilnega naloga bi bilo tudi v izrecnem nasprotju z 67. členom Zakona o prekrških, ki navaja, da se v postopku o prekršku uporabljajo smiselno določbe Zakona o kazenskem postopku. Razkritje bi zato vplivalo na izvedbo dokaznega postopka. Stranka z interesom še opozarja, da je pravica do dostopa do informacij javnega značaja omejena s pravicami drugih. Ker je tudi stranka z interesom zoper isto odločbo vložila tožbo, sodišču predlaga, da se obe zadevi združita.
6. Tožnica v pripravilni vlogi opozarja na to, da so brezpredmetne navedbe v zvezi

s tem, kakšen je njen interes, saj pri dostopu do informacij javnega značaja ni potrebno utemeljevati svojega interesa. Tožnice ne zanimajo osebni podatki strank v postopku. Zanima jo zgolj pravna praksa organa in pri tem opozarja na to, da je na spletni strani www.sodisce.si vsakomur prosto dostopnih več deset tisoč sodnih odločb s polno obrazložitvijo, prav tako tudi na spletni strani ustavnega sodišča in ni razloga, da bi bili plačilni nalogi stranke z interesom obravnavani drugače. V primeru pravnomočno končanih postopkov ne more biti podana izjema iz 6. točke prvega odstavka 6. člena ZDIJZ, saj razkritje podatka iz spisa ne more škoditi izvedbi postopka. V 4. točki obrazložitve izpodbijane odločbe ni jasno navedeno, kateri podatki v zahtevanih plačilnih nalogih so varovani osebni podatki in zakaj. Razumljivo je to glede imena in priimka, naslova in EMŠO kršitelja, nikakor pa ni samoumevno, da je varovan osebni podatek tudi opis dejanskega stanja o plačilnem nalogu. Potrebno bi bilo konkretno obrazložiti, zakaj je to osebni podatek. Nadalje tožnica izpostavlja nek konkreten primer, iz katerega ne more biti določljiva oseba kršitelja. Tožnica ni nikoli zahtevala podatkov o izdanih plačilnih nalogih konkretni osebi. Tožnice ne zanima, kakšni nalogi so bili izdani , pač pa vsi nalogi, ki jih je zaradi nedostojnega vedenja izdal . Tožnica tudi zavrača, da gre pri sodnih odločbah, na katere se sklicuje tožena stranka v odgovoru na tožbo, za primerljivo zadevo. Dodatno je kršitev določb upravnega postopka podana tudi zato, ker ni konkretnih razlogov, zakaj je bil opis dejanskega stanja prekrit zaradi varstva osebnih podatkov in kateri podatki v opisu dejanskega stanja so varovani osebni podatki in zakaj so ti podatki varovani.

7. K točki I izreka:
8. Tožba je utemeljena.
9. Sodišče ugotavlja, da v navedeni zadevi med strankama ni sporno, da mora stranka z interesom tožnici pokazati štiri plačilne naloge, prav tako ni sporno, da se v teh plačilnih nalogih prekrije ime, priimek, EMŠO in naslov bivališča posamezne osebe, sporno je le to, da se mora prekriti tudi opis dejanskega stanja. S tem v zvezi tožena stranka na peti strani odločbe navaja, da v konkretnem primeru zatrjevana potencialna škoda za izvedbo prekrškovnega postopka ni izkazana in da posledično ne gre za izjemo po 6. točki prvega odstavka 6. člena ZDIJZ. Nadalje pa že v naslednjem stavku navaja, da je tožena stranka tožnici omogočila le delni dostop do zahtevanih dokumentov, kar pomeni, da podrobnosti dejanskega stanja posameznega primera tožnici ne bodo dostopne. Nadalje tožena stranka navaja, da iz dokumentov, prejetih na podlagi te odločbe, ne bo razvidno dovolj dejstev, da bi bila s to odločbo lahko okrnjena uspešnost kakega drugega prekrškovnega postopka. Ne glede na to, da je tožena stranka v upravnem sporu zanikala, da mora biti opis dejanskega stanja prekrit zaradi izjeme iz 6. točke prvega odstavka 6. člena ZDIJZ, pa iz obrazložitve odločbe dejansko izhaja, na kar upravičeno

opozarja tožnica, češ da je potrebno opis dejanskega stanja prekriti prav zato, da ne bi bila okrnjena uspešnost kakega drugega (prekrškovnega) postopka. Torej ima tožnica prav, da je odločba sama s seboj v nasprotju in tudi če je tožena stranka hotela povedati nekaj drugega, je v tem delu odločba tako nerazumljivo napisana, da se je ne da preizkusiti. Tožena stranka sicer v odgovoru na tožbo pojasnjuje, da je odredila prekritje dejanskega stanja iz razloga varovanja osebnih podatkov, kar pa iz izpodbijane odločbe ni nedvoumno razvidno. Tožena stranka namreč v točki 4 obrazložitve le citira posamezna določila Zakona o varstvu osebnih podatkov, nadalje pojasnjuje, da podatki, povezani z delovnim razmerjem javnega uslužbenca, ne predstavljajo izjeme po 3. točki prvega odstavka 6. člena ZDIJZ in se zato dostop do teh informacij dovoli, da je potrebno varovane osebne podatke v skladu z določili 7. člena ZDIJZ prekriti oziroma pred posredovanjem tožnici anonimizirati, kot izhaja iz izreka te odločbe. V tem delu obrazložitve pa ni nikjer konkretizirano, zakaj bi bil opis dejanskega stanja varovan osebni podatek, če se hkrati brišejo vsa osebna imena, naslovi in EMŠO. Torej je obrazložitev v tem delu tako pomanjkljiva, da se odločbe ne da preizkusiti, zaradi česar je podana bistvena kršitev določb upravnega postopka iz 7. točke drugega odstavka 237. člena Zakona o splošnem upravnem postopku (v nadaljevanju ZUP).

10. Sodišče nadalje v zvezi z navedbami stranke z interesom, da tožnica zasleduje svoj lasten interes in če bi dobila zahtevane podatke bi jih lahko uporabila za svojo lastno korist, še pojasnjuje, da pri uveljavljanju pravice do dostopa do informacij javnega značaja ni pomembno, kakšen interes prosilec zasleduje, saj iz 1. člena ZDIJZ izhaja, da ta zakon ureja postopek, ki vsakomur omogoča prost dostop in ponovno uporabo informacij javnega značaja.
11. Sodišče je odločbo odpravilo na podlagi 3. točke prvega odstavka 64. člena Zakona o upravnem sporu (v nadaljevanju ZUS-1) ker je šlo za kršitev določb postopka. Ker je sodišče odločbo odpravilo zaradi kršitev določb postopka, se do vseh navedb strank v postopku ni opredeljevalo.
12. Čeprav je zoper isto odločbo vložena še ena tožba, sodišče zadev ni združevalo v en postopek, ker gre za različni tožeči stranki in zato zaradi večje preglednosti sodišče obe zadevi obravnava ločeno.
13. K točki II izreka:
14. Ker je sodišče tožbi ugodilo in izpodbijani upravni akt odpravilo, pripada tožeči stranki skladno s tretjim odstavkom 25. člena ZUS-1 pavšalni znesek povračila stroškov upravnega spora v skladu z 1. točko 3. člena Pravilnika o povrnitvi stroškov tožniku v upravnem sporu, ki določa, da če je bila zadeva rešena na seji in tožnik v postopku ni imel pooblaščenca, ki je odvetnik, se mu priznajo stroški v višini 15,00 EUR.

PRAVNI POUK:

Zoper to sodbo pritožba ni dovoljena (prvi odstavek 73. člena ZUS-1).

Ljubljana, 29. oktober 2014

Predsednica senata:

mag. ~~Darinka Dekleva Marguč, i.r.~~

Ta prepis je soglasen z izvirnikom

Podpis pristojne sodne osebe: